



NO 5

5. Marts 1943

43. Aargang

ARBEJDSFORHOLDENE

Det vilde være særdeles at beklage, hvis det ligefrem skulde blive en Vane, at vi her i Bladet skal give Udtryk for, at Arbejdsforholdene for vore Medlemmer ikke kan fortsætte uforandret, men at der maa skaffes Lettelser. Vi har jo skrevet om dette Emne før, og vi har egentlig troet, at D'Herrer tjenestetilrettelægende Embedsmænd, det være sig i Distrikterne, Sektionerne eller paa Lokomotivmesterkontorerne, var bleven paa det rene med, at en Bedring i Forholdene var en Nødvendighed, men det synes dog stadigt, som om man hist og her savner den rette Forstaaelse af, hvad der i Dag med Rimelighed kan forlanges af Personalet.

Hvad mener man f. Eks. om at opstille en uafbrudt Tjeneste paa $9\frac{3}{4}$ Time med Statsbanernes sværeste Lokomotivtype, Litra E, og i den Tid køre 2 Hurtigtog med et Brændselsforbrug paa ca. 7 Tons. Tjenestetidsreglerne tillader ganske vist en sammenhængende Togfremførelsestjeneste paa indtil 10 Timer; men for det første har det naturligvis ingensinde været Meningen med disse Regler, at man ligefrem skulde tilstræbe at tilrettelægge 10 Timers uafbrudt Tjeneste og da slet ikke, naar det drejer sig om svær Kørsel, for det andet er det meningsløst at tilrettelægge en uafbrudt Tjeneste paa $9\frac{1}{2}$ —10 Timer, naar der er en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at de paagældende Tog vil blive saaledes forsinket, at Tjenesten kommer op over 10 Timer.

Med visse Mellemrum kommer der nye

Mennesker baade i de Distriktskontorer, hvor Turene m. v. tilrettelægges, og i Lokomotivmesterkontorerne; men hvorfor skal det stadig gentages, at Tjenestetidsreglerne er en Række Bestemmelser, som i sin Tid blev givet til Beskyttelse for Personalet, og at det er ud fra dette Synspunkt, de skal læses og forstaaes; hvorfor kan dette ikke slaas fast een Gang for alle?

Visse Steder er der en alt for udpræget Tilbøjelighed til at gribe ind i de tilrettelagte Fridage og annullere dem. Man kan ligefrem faa det Indtryk, at Lokomotivpersonalets faste Fridage efter deres Tjenestefordeling uden videre skulde være til Disposition for Depoterne, enten paa den Maade, at de forud omlægges, eller at der paa selve Fridagen sendes Bud efter dem. Det er let nok for en Maskiningeniør at sige til et fjernere liggende Depot, som hævder ikke at kunne præstere Mandskab til denne eller hin telefonisk anordnede Kørsel: „Saa tag De bare et Par Fridage.“ Men det maa ikke glemmes, at ogsaa Lokomotivmændene er en Slags Mennesker. Ogsaa de har Krav paa i hvert Fald paa deres Fridage at kunne tilrettelægge et Samvær med Hustru og Børn uden hvert Øjeblik at skulle sidde med Angsten for at blive hentet. I sidstnævnte Tilfælde bliver Fridagen nemlig slet ikke den Hvile, den skulde være for vedkommende Tjenestemand, og da det jo adskillige Steder er mere end skrælt med Permissionerne, burde det være en Selvfølgelighed, at Personalet dog fik deres Fridage urørt.

Overtid fremkommer stadigt i betydeligt Omfang, vi kan nævne, at der af Lokomotivpersonalet ved et midtjysk Depot blev præsteret ca. 800 Overtimer i December Maaned. Ja, det lyder hasarderet; men det er rigtigt. I denne Forbindelse kan vi ikke afholde os fra at omtale et Tilfælde, hvor en Lokomotivfører, som var udstationeret til et Rangerdepot til Betjening af en Ekstramaskine dér, fik tilrettelagt en Tjeneste, der gav ham 6½ Overtime i en Maaned. Dette var for det første i afgjort Strid med en i sin Tid af Generaldirektoratet til Distrikterne udsendt Skrivelse om, at der for Af-løsningspersonalet i Rangerturene ikke maa tilrettelægges mere Tjeneste, end hvad der svarer til gennemsnitlig 7½ Time pr. Dag; men hertil kom, at det samme Administrationskontor, som havde tilrettelagt den omtalte Tjeneste udover det tilladte Maksimum, frimodigt nægtede vedkommende Lokomotivfører Erstatningsfrihed for Overtiden, man henviste til en Bestemmelse, som slet ikke gjaldt i dette Forhold. Dette Tilfælde er typisk: man tilrettelægger først en utilladelig Tjeneste og finder saa en Bestemmelse, der menes at kunne bruges til at undgaa at give Godtgørelse for den faktisk præsterede Overtid.

Vi for vort Vedkommende har jo længe ment, at de gennem nogen Tid herskende Forhold, som paa forskellig Maade gør en i Forvejen streng Tjeneste strengere, burde medføre, at man fra de tjenestetilrettelæggende Myndigheders Side bestræbte sig for at gennemføre Lettelser. Forskellige Tildragelser i den senere Tid har medført, at man ogsaa uden for Jernbanemændenes Kreds er begyndt at faa Øjnene op herfor. Vi skal i denne Henseende anføre Uddrag af en Artikel i Nordsjællands Venstreblad, i hvilken det bl. a. hedder:

„Den stigende Trafik har mangfoldiggjort Arbejdet, og Forholdene har øget Vanskelighederne betydeligt. Under det forcerede Tempo og den dæmpede Belysning svækkes Aarvaagenheden.

Det er vigtigt at undersøge, om Arbejdet paa Banerne ikke har taget et saadant Omfang, at det undertiden overstiger Mandskabets Kræfter. Nervøsitet og Træthed skaber ikke en god Arbejdsatmosfære for Jernbanemænd, hvis Fejl kan faa mere skæbnesvangre Følger end andre Fags Arbejdsfejl. Det er muligt, at de indtrufne

Ulykker kan indrangeres under Begrebet *hændelige* og skrives paa den Tabs-Konto, som ethvert stort og vidtforgrenet Trafikvæsen maa have, men er der en Chance for gennem Bedring af Mandskabets Forhold at begrænse Risikoen, føler vi os forvisset om, at Statsbanernes Ledelse efter en Undersøgelse vil skaffe de fornødne Bevillinger til at raade Bod paa Forholdene og sikre Mandskabet og Trafiken bedst muligt.“

Bladet retter, som det ses, en Henstilling til Statsbanernes Ledelse. Vi ønsker i den Forbindelse at gentage, hvad vi tidligere har sagt, nemlig, at der ikke fra Generaldirektoratet er udgaaet nogen Parole om at skærpe Arbejdsforholdene for Personalet. Det er andre Instanser, som finder paa dette.

Vi ser, at 2. Distrikt nu har sagt et Alvorsord om de urimelige, lange Tjenester. Man peger netop paa Forhold, vi tidligere har fremhævet: at Togene jævnlige ankommer saa forsinket til en Endestation, at Maskinen ikke kan naa at komme rettidigt afsted med det næste Tog, hvilket medfører yderligere Forsinkelser. Det hedder herom i Distriktets Cirkulære: „Disse lange Tjenester kan det kørende Personale, der i Forvejen har den mest uregelmæssige Tjeneste af alle, vel klare i en kortere Periode. Kan der derimod til Stadighed ikke gives Personalet tilstrækkeligt Hvil mellem de enkelte Tjenesteture, maa det nødvendigvis give Bagslag. Der er i Øjeblikket saa megen Sygdom blandt det kørende Personale — navnlig Lokomotivpersonalet — som aldrig før.“

Disse Linier viser, at man i selve Distriktsædet er paa det rene med, at der maa ske en Ændring, saa de urimelige Tjenester ophører. Vi hilser med Glæde Distriktets Bestræbelse i denne Henseende og værdsætter fuldt ud, at der for Alvor gøres Forsøg paa at komme bort fra de efterhaanden uholdbare Forhold. Dersom man nu blot ude omkring viser en tilsvarende Forstaaelse, vil det forhaabentlig kunne lykkes at opnaa nogen Forbedring; thi vi er som bekendt helt paa det rene med, at kun med fornødent Ophold mellem de enkelte Ture vil Personalet kunne holde den haarde Tjeneste ud.



NORMERINGSLOVEN

50 nye Lokomotivførerstillinger.

Forslag til Normeringslov for 1943/44 blev den 25. Februar forelagt i Folketinget. Merudgiften ved de i Lovforslaget foreslaaede Oprykninger, Omplaceringer m. v. er anslaaet til ialt 730 000 Kr., hvoraf 180 000 Kr. falder paa vor Etat.

Af Forslagets Enkeltheder skal vi for Statsbanernes Vedkommende nævne, at der søges Bevilling til 1 Afdelingschef mere end hidtil, idet den Kommitterede i Handelssager som tidligere omtalt skal gøres til en Tjenestemandstilling. Antallet af Maskiningeniører II søges forhøjet med 1, der skal beskæftige sig med de elektriske Lysanlæg paa Lokomotiver og i Vogne samt Tilsyn vedr. Omformerstationerne. Antallet af Baneingeniører II søges ligeledes forøget med 1, vedkommende skal i det væsentligste beskæftiges ved Kontrolberegninger ang. Istandsættelse eller Forstærkning af de over 1500 Broer, der findes inden for Statsbanernes Omraade, og som p. Gr. af Alder og forøgede Togbelastninger m. v. maa underkastes indgaaende Kontrol. Til Godsbanegaardens Maskindepot søges 1 Lokomotivmester II mere end hidtil og til Aarhus Centralværksted 1 Værkmeister I udover det hidtidige Antal. Desuden søges bl. a. Bevilling til 39 nye Overassistenter, 38 Overportører I, 15 Ekspedienter, 10 Togførere, 10 Pakmestre, 10 Kontorassistenter, 5 Konstruktører I o. s. v.

Det er dog særligt Spørgsmaalet om, hvad Lovforslaget indeholder vedrørende Lokomotivmandsstillingerne, som vil interessere vore Medlemmer. Det fremgaar da ogsaa allerede af Overskriften, at der foreslaas en Forøgelse paa 50 Lokomotivførere.

I Fjor blev der givet Bevilling til, at saa længe et Antal Stillinger som Motorførere af saavel 1. som 2. Grad holdes ubesat af Hensyn til Indskrænkningen i Motorkørslen, kan der have et tilsvarende større Antal Lokomotivførere udover selve det paa Normeringsloven anførte Tal, som da var 1000. Denne Bemyndigelse skal ogsaa fremtidigt have Gyldighed, men selve Normeringslovstallet af Lokomotivførere forhøjes til 1050.

Til Forslaget er der knyttet følgende Bemærkning:

„Som Følge af den ekstraordinære Trafik navnlig med Hensyn til Godskørslen er Behovet for Lokomotivførere steget meget stærkt.

Man maa derfor anse det for paakrævet, at Antallet af Lokomotivførere forhøjes med 50. Fremkommer der ved Trafiknedgang et Overskud af Lokomotivførere, vil dette snarest blive afviklet ved Standsning af Udnævnelse til Lokomotivførerstillingen. Saafremt Trafiknedgang maatte medføre Overtallighed af den foreslaaede Forøgelse af Lokomotivførere, vil de overtallige, i det Omfang de ikke anvendes som Lokomotivførere, herunder til forefaldende Afløsning, i første Række blive anvendt som Motorførere, og i det Omfang, hvor de ikke her kan blive beskæftiget, midlertidigt kunne anvendes som Lokomotivfyrbødere.“

Fra Organisationens Side er det paastaet, at der er en Lokomotivførermangel paa tæt op imod 200 Mand. Generaldirektoratet og Distrikterne er ganske vist ikke helt enig heri, men indrømmer dog, at der i hvert Fald er Brug for et lille Hundrede Lokomotivførere mere, end vi har. Efter Distrikternes Mening har dette ikke nogen særlig Betydning; var det dem, der skulde afgøre det, blev det smaat med Lokomotivførerforfremmelser. Man har nemlig fra den Side fundet det rimeligt, at der ingen Forøgelse skete. Generaldirektoratet har imidlertid ment, at det var nødvendigt i nogen Grad at imødekomme Organisationens Ønsker og er gaaet med til den omtalte Forøgelse paa 50 Mand. Der er dog hertil det at bemærke, at den Mulighed ikke kan overses, at der en skønne Dag kommer Nedgang i Trafiken, og der da maa ske ikke vil være Brug for saa meget Lokomotivpersonale som i Øjeblikket, hvoraf følger, at der kan fremkomme et vist Overtal af Lokomotivførere. Fra Generaldirektoratets Side er man fuldt indforstaaet med, at der i saa Tilfælde skal anvendes Lokomotivførere ikke blot til den sædvanlige faste Lokomotivførertjeneste, men ogsaa til forefaldende Afløsninger, f. Eks. paa Rangermaskinerne, hvad vi jo gennem mange Aar har ønsket, desuden er det en Forudsætning, at Lokomotivførere, der ikke kan beskæftiges ved Dampdriften, skal anvendes som Motorførere i videst mulig Udstrækning. Men trods dette kan den Mulighed være til Stede, at der endnu kunde være nogle Lokomotivførere, til hvem der ikke var Beskæftigelse, og da Generaldirektoratet har villet sikre sig, at det under alle Forhold er muligt at have det fast ansatte Personale beskæftiget, har man stillet det Krav, at de 50 Mand, den nu foreslaaede

Forøgelse omfatter, i paakommende Tilfælde, hvor det ikke er muligt at anvende dem som Lokomotivførere, henholdsvis Motorførere, skal kunne anvendes midlertidigt i Lokomotivfyrbødertjenesten.

Der har ved tidligere Lejligheder været talt om Anvendelse af overtallige Lokomotivførere til Lokomotivfyrbødertjeneste, men dette er stedse blevet afvist fra Organisationens Side. Under de foreliggende særlige Forhold har Hovedbestyrelsen imidlertid ment at kunne gaa ind paa Generaldirektoratets Forslag, idet det dog er en udtrykkelig Forudsætning, at der ikke herved er skabt Præcedens for eventuelle senere Tilfælde.

Der kan næppe være Tvivl om, at den paa Normeringsloven søgte Bevilling til 50 nye Lokomotivførere gaar i Orden, og selv om Lokomotivførermanglen ude omkring ved Depoterne føles betydelig større end disse 50 kan dække, ved vi, at denne Forøgelse er et lille Solglimt i en ellers haard Tid. Den betyder jo dog nogen Forbedring i Lokomotivfyrbødernes Avancementsforhold.

LØNNINGSKOMMISSION

Regeringen har nu definitivt tiltraadt Centralorganisationernes Ønske om Nedsættelse af en Kommission til Revision af Tjenestemandsløven. Det er Meningen, at der skal begyndes med en Gennemgang af Lovens 1. og 3. Del, hvorimod 2. Del, omfattende selve Lønningerne, ikke skal behandles, før Forholdene er afklaret.

Kommissionen skal bestaa af ialt 19 Medlemmer. Finansministeren skal være Formand og de øvrige Medlemmer skal udpeges saaledes: 8 af Rigsdagens fire store politiske Partier, 4 af Regeringen, 2 af Centralorganisation I, 1 af Centralorganisation II, 1 af Danske Statsemedsmænds Samraad, 1 af Danmarks Lærerforening og 1 af Præsteforeningen. Kontorcheferne Dybdal og Ulrich Andersen i Finansministeriet skal være Kommissionens Sekretærer.

De fleste Kommissionsmedlemmer er allerede udpeget, bl. a. Generaldirektør P. Knutzen; for vor Centralorganisations Vedkommende er valgt Forretningsfører Th. Pedersen, Dansk Jernbaneforbund, samt Formanden for Dansk Postforbund, P. Jensen. Vi skal senere bringe Kommissionens endelige Sammensætning og de for dens Arbejde givne Direktiver.

Lønanciennitetsforbedring for visse Lokomotivfyrbødere.

Det er tidligere omtalt, at Dansk Lokomotivmands Forening har rejst Spørgsmaalet om en Forbedring af Lønancienniteten for de Lokomotivfyrbødere, som under normale Forhold kunde have ventet Ansættelse i Efteraaret 1939 eller Foraaret 1940, men paa Grund af de som en direkte Følge af Krigsudbrudet trufne Personaledispositioner fik Ansættelsen udskudt. Vi har ligeledes meddelt, at Bestræbelserne i denne Sag for saa vidt var kronedes med Held, idet der var givet Løfte om, at Sagen skulde finde sin endelige Løsning paa Normeringsloven for 1943/44.

Forslaget til denne Lov er nu forelagt i Rigsdagen. Den indeholder vedrørende det omtalte Spørgsmaal en saalydende Bestemmelse:

„Ved Fastsættelse af Lønningsanciennitet for de Tjenestemænd ved Statsbanerne, hvis Ansættelse er blevet udskudt som Følge af de ved Krigsudbrudet i 1939 opstaaede Personaleforhold, vil der med Virkning fra 1. November 1942 kunne medregnes den Tjenestetid, i hvilken de paagældende som Aspiranter har været aflønnet med Tjenestemandsløn (med Pensionsfradrag).“

Til dette Forslag er føjet følgende Bemærkninger:

„Som Følge af de ved Krigsudbrudet i 1939 fremkaldte Personaleforhold blev Udnævnelsen til Tjenestemand af en Del Lokomotivfyrbøderaspiranter, Stationsbetjentaspiranter og Stationsarbejdere udskudt udover det Tidspunkt, til hvilket de paagældende under normale Forhold kunde paaregne at opnaa fast Ansættelse.

I den saaledes forlængede Aspiranttid er de omhandlede Aspiranter aflønnet med Begyndelsesløn (med Pensionsfradrag) i den Tjenestemandsstilling, til hvilken de var antaget som Aspirant.

I de Tilfælde, hvor Ansættelsens Udskydelse alene skyldes ovennævnte Forhold, vil man finde det stemmende med Billighed, at den forlængede Aspiranttid, i hvilken de paagældende har været lønnet som foran anført, medregnes ved Beregningen af deres Lønningsanciennitet som Tjenestemand med Virkning fra 1. November 1942, fra hvilket Tidspunkt det første Alderstillæg vilde falde ved Ansættelse som Tjenestemand til ordinær Tid.“

Som det ses, er Ordningen udvidet til ogsaa at omfatte tidligere Stationsarbejdere og Stationsbetjentaspiranter. Det maa bemærkes, at den blot faar Betydning for dem, hvis Ansæt-

telse blev udskudt *alene* paa Grund af de den Gang trufne særlige Dispositioner, hvilket er saaledes at forstaa, at kun dem, som opfyldte Tjenestemandslovens Bestemmelser om 2 Aspirantaar og en Levealder af 24 Aar, men alligevel fik Ansættelsen udskudt, kommer ind under Ordningen, medens f.Eks. en Mand, som vel havde 2 Aspirantaar, men ikke fyldte 24 Aar førend i Maj 1941 og saaledes tidligst kunde blive Lokomotivfyrbøder 1. Juni 1941 — hvad han ogsaa blev — ikke kan faa sin Lønancien-nitet forbedret, idet den midlertidige Standsning i Ansættelserne i 1939—40 ingen Betydning har haft for hans Vedkommende.

At Ordningen faar tilbagevirkende Kraft fra 1. November 1942 betyder, at de Aspiranter, som normalt vilde være blevet Lokomotivfyrbødere den 1. November 1939, faar deres 1. Alderstillæg beregnet fra og med 1. November 1942. En Mand, som først fyldte 24 Aar i Februar 1940, og derfor tidligst kunde blive Lokomotivfyrbøder 1. Marts 1940, vil faa sit 1. Alderstillæg beregnet fra og med 1. Marts 1943 og saa fremdeles.

Denne Sag drejer sig om henvend 90 Lokomotivfyrbødere, og der vil blive givet Lønancien-nitetsforbedringer paa fra 1 Maaned op til 1 Aar. Det er med Tilfredsstillelse, vi kan konstatere, at dette Forhold nu er bragt i Orden.

MØRKLÆGNINGEN

ARBEJDSTEMPOET

Ved mere end een Lejlighed, ja det er vel rigtigere at sige ved mange saadanne, er vi her i Bladet kommet ind paa Mørklægningen samt dens Indflydelse paa Personalet og dermed paa selve Tjenesten. Foranlediget ved Ulykken i Holbæk den 20. Januar, hvor en Portør dræbtes og en Overportør blev haardt kvæstet, beskæftigede vi os i sidste Nummer atter med Muligheden af at gennemføre Forbedringer. Ogsaa „Jernbanetidende“ rejser Spørgsmaalet om Lempelser i Mørklægningen, særligt med Henblik paa en bedre Belysning paa Stationspladserne.

I Forbindelse med Omtalen af Uheldet, der som bekendt skete derved, at Bagenden af et Tog, som i Taage og Mørke rangeredes til Afgang paa et efter Rangerlederens Mening frit

Spor, tørnede mod nogle i Sporet henstaaende Vogne, maner „Jernbanetidende“ til Iagttagelse af den største Forsigtighed. Der peges paa, at med den tilladte Rangerhastighed af 15 km/T. skulde et vakuumbremset Tog paa 5—6 Vogne kunne standses paa meget kort Afstand. Naar dette ikke er sket i det foreliggende Tilfælde, idet der jo tørnedes saa haardt, at en Vogn blev helt knust, kan det bl. a. skyldes, at Rangerlederen ikke ved Hjælp af Signaler har søgt at faa Kørehastigheden afreguleret passende. Bladet slutter den paagældende Artikel:

„Rangerlederen var her en Hjælpearbejder, idet der i Holbæk som andre Steder mangler uddannet fast Personale til Udførelse af disse krævende Funktioner. Men alle disse Forhold taget i Betragtning, Mørklægning, ikke altid fuldt kvalificeret Personale m. m., bør mane alle, som er med i Arbejdet, til at iagttag den største Forsigtighed og fremfor alt ikke forsøge at forcere noget frem paa Sikkerhedens Bekostning, thi som det gik i Holbæk, kan det ogsaa gaa andre Steder, hvis der ikke passes tilstrækkeligt paa.

Ulykker under Jernbanetjenestens Udførelse er altid forekommet her i Landet som andre Steder — og helt undgaas kan de ikke. De spreder Sorg og Fortvivlelse ind i de Hjem, hvis Forsørgere falder som Ofre, og de bidrager til at nedsætte den Ro og Fasthed under Arbejdets Udførelse, som er en af Sikkerhedstjenestens vigtigste Grundpiller.

Derfor er det ikke alene Administrationens, men ogsaa den enkelte Tjenestemand's Pligt, hvor han befinder sig — som Rangerleder eller Hjælper i Signalhuset eller som Fører eller Medhjælper paa Lokomotivet — at give nøje Agt paa ethvert Faremoment, som forekommer, og sætte alle andre Hensyn til Side for Hensynet til Sikkerheden, herunder ogsaa Sikkerheden for Arbejdssællernes Liv og Førlighed.“

Naar vi optrykker dette Afsnit af Jernbanetidendes Artikel, er det ikke blot for at give Tilslutning til det deri nedlagte, som vi helt og aldeles er enige i — vi har jo selv, saa sent som i sidste Nummer af Bladet, i Bemærkningerne til et Indlæg om Bomlygterne fremhævet, at Sikkerheden gaar frem for alt — men for at henlede Opmærksomheden paa, at der i vide Kredse ofte synes at mangle den nødvendige Forstaaelse af, at et for stærkt forceret Arbejdstempo er af det onde.

I Holbæk var det den skæbnesvangre Dag et Tog, som skulde afgaa, der af Togmaskinen rangeredes ned i Hovedsporet. I mange Tilfælde kommer Togene som bekendt først til Perron ganske kort Tid før Afgangstiden, hvilket hidrører fra, at der ikke er afsat tilstrækkelig

Rangertid. Hundredvis af Lokomotivførere har gennem Aarene sagt til de respektive Stationer om at foranledige Rangertiden for dette eller hint Tog forandret til et mere passende Antal Minutter, men i langt de fleste Tilfælde omsonst. Rangertiden skal knibes ned paa et Minimum, som kun kan overholdes i gunstigste Tilfælde. Og hvad bliver Resultatet heraf? At Tempoet skal sættes op, for at Toget kan blive færdig til Afgangstid.

Paa samme Maade er det gaet ved selve Rangerarbejdet paa Stationspladserne. Se f. Eks. blot paa det Forhold, at tidligere standsede hele Rangerholdet i 20—25 Min. i en Vagt for at spise deres medbragte Mad. Efterhaanden, som Arbejdsmængden er steget, har man nogle Steder fundet ud af, at der ikke mere er Raad til samlet at holde en saadan lille Spisepause; Rangerarbejdet skal fortsætte uden Ophør. Resultatet heraf er blevet, at een ad Gangen af Rangerholdet gaar hen og spiser sin Mad, medens de øvrige fortsætter Rangeringen; saa er der ingen Standsning, og saa faar de dog et Stykke Mad. Men der er bare den Hage ved denne Ordning, at Lokomotivføreren, som tidligere sad paa sin Maskine og spiste sin Mad, medens Rangerleder og Hjælper gik i Borgestuen for at spise deres, nu skal køre uafbrudt. Efter vor Mening kan det da ikke være nødvendigt at forcere Arbejdet i den Grad. De, som har med dette at gøre, og det hvad enten det er Stationsforstandere, Rangermestre eller andre, maa forstaa, at der nu engang skal Tid til alting.

Vi kunde ogsaa nævne en Ting, som Bremseprøverne med Godstogene. Der indgaar til Stadhed Besværinger fra Lokomotivførere, som er Genstand for Kritik fra Stationernes Side — ja for den Sags Skyld ogsaa fra Togpersonalets — fordi de vil have foretaget reglementariske Bremseprøver. Rangertiden før Afgang eller Opholdene paa Mellestationerne er sat saa knapt, at der efter stedfunden Rangering ofte ikke er Tid til Foretagelse af Bremseprøven. Da en saadan jo skal foretages, og det endda er af stor sikkerhedsmæssig Betydning, at den foretages, er det let at forstaa, at Lokomotivførerne kræver dette; men der er stadig nogle, som mener: „Er det nu ogsaa nødvendigt; nu er det jo Afgang, og saa bliver Toget forsinket.“ Ja, man har endog fortalt os om en Stationsbestyrer, som har sagt til en Lokomotivfører, der

ikke vilde køre, førend Bremseprøven viste et tilfredsstillende Resultat: „Det er svært saa meget, der er i Vejen, naar De kommer, der er ikke nær saa megen Vanskelighed med Deres Kolleger“; hvilket med andre Ord vil sige, at man betragtes som en Krakiler, dersom man ikke vil være med til at forcere Tempoet ved ligesom at lukke Øjet lidt til for en eller anden Bestemmelse.

Vi vil derfor inderligt haabe, at rette Vedkommende vil drage Lære af de i den senere Tid stedfundne Uheld; at de alle vil forstaa, at der skal og maa afsættes tilbørlig Tid til de forskellige Arbejder, saa der ikke bliver Tale om en Forcering af Tempoet paa Sikkerhedens Bekostning. Generaldirektøren har Gang paa Gang fremhævet, at *Sikkerheden gaar frem for alt*; dette bør enhver Jernbanemand erindre sig.

PROTOKOL

over

Forhandlingen den 16. Januar 1943 mellem Finansministeren, de 3 Centralorganisationer og Danmarks Lærereforening.

Til Forhandling:

Udkast til Lovforslag om Ændring af Tjenestemandslovens § 90, Stk. 3 (Reguleringstillæggets Beregningsgrundlag).

Til Stede var:

- For Finansministeriet: Finansministeren, Departementschef Dige, Departementschef Cohn, Kontorchef J. Dybdal, Ekspeditionssekretær Engmann og Sekretær J. Nielsen.
- For Statstjenestemændenes Centralorganisation I (Funktionærklasserne): Forretningsfører Th. Pedersen, Sekretær Chr. Vejre, Forbundsformand P. Jensen og Overtoldbetjent Kai Olsen.
- For Statstjenestemændenes Centralorganisation II (Embedsklasserne): Stationsforstander Høgs-gaard, Kontorchef Lynard, Postmester Dræbel, Toldinspektør Thomas og Postkontrolør Holst Christensen.
- For Danske Statsemployer Samraad: Undervisningsinspektør, Rektor Bang, Professor H. M. Hansen, Kontorchef Strøm og Kontorchef Holbøll.
- For Danmarks Lærereforening: Førstelærer K. A. Kristensen, Lærer Nygaard og Viceinspektør Munk Poulsen.

Finansministeren bød Velkommen og udtalte, at Forhandlingen er en Fortsættelse af Forhandlingen i Efteraaret, ved hvilken Spørgsmaalet om Ændring af Reguleringstillæggets Beregningsgrundlag blev drøftet. Organisationerne ønskede da at faa forelagt

yderligere Beregninger til Bedømmelse af Virkningerne af den foreslaaede Ændring. Det ønskede Materiale er for nogen Tid siden tilstillet Organisationerne.

Der er nu sket en Modernisering af Grundlaget for det almindelige Detailpristal, hvorefter Arbejdernes Dyrtidstillæg beregnes. For Tjenestemændenes Vedkommende er man efter Bestemmelsen i Tjenestemandslovens § 90, Stk. 3, bundet til at benytte det gamle Budgetgrundlag. Dette Grundlag, der refererer sig til Sæmmensætningen af et Husholdningsbudget fra 1909 er forældet. Mange Varer, der indgaar i Budgettet, bruges ikke mere, andre Varer bruges faktisk i Husholdningerne uden at indgaa i Budgettet, atter andre Varer indgaar i Husholdningerne med en hel anden Vægt end den, hvorved de indgaar i Budgettet.

Følgen heraf er, at Statistisk Departement for at tilvejebringe Udgiftstallet maa foretage kontormæssige Udfyldninger og Beregninger, medens Forudsætningen for Reguleringstillægsordningen er, at der regnes med Tal og Priser fra Virkeligheden.

Der er tidligere, nemlig i 1931, sket en Modernisering af det almindelige Pristal. Finansministeriet gik da ud fra, at samme Ændring maatte gennemføres med Hensyn til Tjenestemændenes Udgiftstal. Sagen blev forelagt Lønningsraadet, hvor Tjenestemandrepræsentanterne dog modsatte sig Gennemførelsen, fordi man følte sig utryk overfor Resultatet.

Der er siden forløbet 12 Aar. Man kan nu se, at den Frygt, man dengang nærede, ikke var begrundet for saa vidt angaar den Tid, som er forløbet siden 1931. Statistisk Departement har Ret i, at det forældede Grundlag nu bør ændres, for at det Husholdningsbudget, som Reguleringstillægget hviler paa, kan komme til at svare til de Forhold, vi faktisk lever under.

Det er angribeligt, at Udgiftstallet og Arbejdernes Pristal ikke beregnes paa ensartet Grundlag. Det maa erindres, at Offentligheden interesserer sig stærkt for disse Tal, og at de er ude for Mistænkliggørelse. Afviger Udgiftstal og Pristal fra hinanden, eller er Stigningen ikke proportional, vil Mistilliden til Tallene vokse ikke alene hos Arbejderne og Tjenestemændene, men ogsaa hos Skatteborgerne.

Der er ikke Tvivl om, at det er rigtigt at gennemføre en Ændring, og det forekommer rimeligt at gøre det nu. Spørgsmaalet er, om den af Statistisk Departement foreslaaede Fremgangsmaade er den rigtige, men i saa Henseende synes det vanskeligt at fremkomme med berettigede Indvendinger.

Efter Forslaget bevares Kontinuiteten med den hidtidige Række af Udgiftstal. Fremgangsmaaden herved er følgende: stiger de 4 Hovedgrupper i Detailpristallets Budget med f. Eks. 5 pCt. for Perioden Januar 1942—Januar 1943, beregnes Udgiftstallet pr. Januar 1943 til: $4200 + 5$ pCt. Denne Beregningsmaade maa vel nok anses for den eneste mulige.

Departementschef Cohn: Statistisk Departement har af rent beregningsmæssige Grunde fundet det rigtigt at fremkomme med det foreliggende Forslag.

Under de herskende Forhold forsvinder nogle Varer af Forbruget, medens andre kommer til. Ved Beregningen af Udgiftstallet maa Departementet lade Varerne blive staaende med den Vægt, der er tillagt dem. Forsvinder en Vare fra Markedet, maa der derfor beregnes en Pris paa Varen svarende til hele Budgettets Stigning.

Dette er ikke tilfredsstillende. For Departementet er Forslagets Gennemførelse ikke et vitalt Spørgsmaal, idet man kan foretage de Beregninger, som ønskes. Men Departementet er interesseret i, at Beregningsgrundlaget er saa rationelt som muligt.

Nogen særlige Betæneligheder burde Tjenestemændene ikke nære ved Ændringen. De foretagne Beregninger viser, at Detailpristallet og Udgiftstallet hidtil er forløbet parallelt.

Forretningstører Thorvald Pedersen: Det udsendte Materiale er gennemgaaet af Tjenestemændenes Repræsentanter, der er kommet til det Resultat, at man paa det foreliggende Grundlag ikke uden videre kan tiltræde Forslaget.

Det nye Budget kan kritiseres. En Del af Omlægningen af Forbruget skyldes, at Arbejdere og Tjenestemænd ikke har faaet Dækning for Prisstigningerne. Der er derfor sket en Omlægning af hele Husholdningsbudgettet, saaledes at f. Eks. Madvarer tager en større Del af Indtægten end tidligere, hvilket tvinger andre Varer ud af Forbruget. Af Tabellerne i det tilsendte Materiale ses bl. a., at Beklædning og Bolig lægger Beslag paa en mindre Del af Indtægten i det nye Budget end i det gamle.

Iøvrigt er vi bekendt med, at De samvirkende Fagforbund heller ikke er tilfredse med den Maade, det nye Prissudgiftstal er udregnet paa, idet der ikke er taget tilbørlige Hensyn til Varernes Forringelse og andre Forhold af Betydning.

I det nye Pristal tages Hensyn til en Vare som Standardbeklædning. Dette er urimeligt, for det er kun en ringe Del af Befolkningen, der benytter Standardtøjet.

Det maa erkendes, at de manglende Varer foranlediger Beregningsvanskeligheder, men heroverfor maa det fremhæves, at en Del af de Varer, som indgaar i det nye Budget, snart vil udgaa af Forbruget. Andre Vanskeligheder vil komme til, naar vi paany skal gaa over til normale Tider.

Organisationerne maa finde det en Svaghed, at det nye Budget refererer sig til en Periode paa 4 Uger. Dette repræsenterer ikke Forbruget igennem et Aar. Paa dette Punkt er der større Tryghed ved Udgiftstalsbudgettet, der er baseret paa Husholdningsregnskaber for et helt Aar.

Forslaget giver endvidere Anledning til Betæneligheder, fordi Budgetgrundlaget herefter skal kunne ændres administrativt. En saadan Fremgangsmaade maa forudsætte, at man — som i Sverige — har et Indexnævn, hvor Tjenestemændene er repræsenteret.

De to sidste Gange har Tjenestemændene ikke faaet, hvad der tilkom dem i Reguleringstillæg. Der er derfor stor Utilfredshed i Tjenestemandskredse. Denne Utilfredshed kan vokse, saafremt der sker en

Ændring, hvis Virkninger man ikke fuldt ud forstaar.

Samtlige Tjenestemandorganisationer er enige om ikke principielt at afvise Forslaget, men at henstille til Finansministeren, at Spørgsmaalet drøftes i en Lønningskommission. Under de herskende Forhold er man klar over, at Tjenestemandsløvens Lønafsniit ikke kan behandles, derimod kan der ikke være noget i Vejen for, at Tjenestemandsløvens 1. og 3. Del tages op til Overvejelse, herunder kan Kommissionen eventuelt forlods overveje den foreslaede Ændring af Reguleringstillæggets, Beregningsgrundlag.

Stationsforstander Høgsgaard: Sluttes sig til Forretningsfører Thorvald Pedersens Udtalelser.

Organisationernes Betæneligheder skyldes først og fremmest, at man ikke kan se, om Forslaget vil betyde Gevinst eller Tab for Tjenestemændene. I det tilsendte Materiale er der foretaget en Sammenligning mellem Udgiftstallet beregnet efter det nye og det gamle Budget. Sammenligningen vedrører Perioden 1939—1942. Denne Periode er for kort til, at man kan danne sig noget Indtryk af Forslagets Virkninger. Ved de Forhandlinger om Reguleringstillægget, der skal finde Sted i Februar, kan der forelægges Organisationerne saavel det nye som det gamle Udgiftstal. Man vil da have et lidt større Materiale til Bedømmelse af Virkningerne.

Tjenestemandorganisationerne maa ogsaa være noget betænelige, fordi Medlemmerne stiller sig saa skeptisk til Pristallene i det hele taget, og det vil ikke være muligt i Øjeblikket at gøre Medlemmerne ude omkring i Landet forstaaeligt, at Forslaget er forsvarligt.

Naar man ikke i Dag kan gaa med til Forslaget, maa det imidlertid ikke opfattes som en principiel Afvisning, men det skyldes alene Hensynet til Usikkerheden. Efter Forslaget skal Tjenestemændene forlade det sikre Grundlag og gaa over til et Grundlag, som kan ændres af Administrationen. Organisationerne vil dog fortsat være villige til at føre Drøftelserne om Ændringen videre.

Rektor Bang: Fra Samraadets Side maa man ogsaa i Øjeblikket nære Betæneligheder ved at forlade det nuværende Grundlag. Man er klar over, at det er ønskeligt at finde et bedre Beregningsgrundlag, men det maa være en Forudsætning, at Tjenestemændene kan føle sig trygge ved det, og at de kan forstaa det.

I Øjeblikket tør Samraadet ikke sige ja til Finansministerens Forslag, men ønsker foreløbig at se Tiden noget an, saaledes at man kan se 1943-Udgiftstallet beregnet paa saavel det nye som det gamle Grundlag.

Samraadet er af den Opfattelse, at der bør nedsættes en Tjenestemandskommission til foreløbig Behandling af de Spørgsmaal, som under de ekstraordinære Forhold lader sig tage op. Ved Siden heraf kan Kommissionen behandle Spørgsmaalet om Ændring af Udgiftstallets Beregningsgrundlag.

Førstelærer K. A. Kristensen: Danmarks Lærerforening er enig i, at det er ønskeligt at faa Regu-

leringstillæggets Beregningsgrundlag moderniseret, men kan dog ikke i Øjeblikket tiltræde det stillede Forslag. Dels finder man det uheldigt, at det nye Budget bygger paa en Husholdningsundersøgelse af kun 4 Ugers Længde, dels kan man ikke tiltræde, at Grundlaget skal kunne ændres administrativt.

Af det tilsendte Materiale er det ikke muligt at danne sig et Indtryk af, hvilket Beregningsgrundlag der vil være mest fordelagtigt for Tjenestemændene. Man maa for den kommende Tid se Sammenligninger mellem Udgiftstallet beregnet paa det nye og det gamle Grundlag.

Danmarks Lærerforening maa i Øjeblikket slutte sig til de øvrige Organisationers Ønske om Nedsættelse af en Lønningskommission.

Finansministeren: Regering og Rigsdag er indstillet paa at vedtage Love, der yder Tjenestemændene Retfærdighed. Det foreliggende Forslag er ikke et Forsøg paa at beskære Tjenestemændenes Rettigheder. Hensigten er alene at finde et Grundlag, der yder Tjenestemændene det rigtige. Den megen Tale om, hvorvidt Forslaget giver Tjenestemændene lidt mere eller mindre, er usaglig.

Ved fremtidige Forhandlinger om Reguleringstillægget vil Tjenestemændene være svagere stillet, naar Loven har et Grundlag, der ikke har Forbindelse med Nutiden med Hensyn til de Varer og Priser m. v., som faktisk købes og betales af Husmødrene.

Saaftremt Tjenestemændene i 1931 havde taget det moderniserede Udgiftstal, havde de ikke mistet en Øre paa noget Tidspunkt. Tværtimod viser det Materiale, der er tilsendt Organisationerne, at det moderniserede Grundlag vilde have givet Tjenestemændene lidt højere Udgiftstal end det gamle Grundlag.

I 1931 fremførte Organisationerne ganske de samme Betæneligheder som nu. Man kunde da ikke bevise, at Moderniseringen vilde betyde en Fordel for Tjenestemændene, men dette kan man efter de nu udførte Beregninger.

Tjenestemændene har anmodet Statistisk Departement om at beregne, hvorledes Udgiftstallet vilde have været pr. Januar 1942, saafremt det siden Juli 1919 var blevet beregnet paa det Budget, man anvender ved det almindelige Detailpristals Beregning. Resultatet af denne Beregning viser ogsaa et gunstigere Resultat end det paa det hidtidige Grundlag beregnede Udgiftstal for 1942.

Efter den Stilling, Organisationerne har indtaget, maa man lade Tanken falde om at fremsætte Lovforslaget nu, og man maa saa fortsætte med den forældede Beregningsmaade.

Ministeren havde forstaaet Tjenestemandorganisationerne saaledes, at de ønsker en Lønningskommission nedsat snarest til Behandling af de Spørgsmaal, som under de nuværende Forhold lader sig behandle, og Kommissionen kunde da forlods arbejde med og eventuelt afgive Betænkning angaaende Udgiftstallet.

Spørgsmaalet om Kommissionens Nedsættelse

vilde Ministeren tage op til velvillig Overvejelse og forelægge Regeringen.

Departementschef Cohn: Der er rejst Kritik af, at det nye Pristal bygger paa en Forbrugsundersøgelse af 4 Ugers Længde. Ved Bedømmelsen af denne Periode maa der imidlertid tages Hensyn til, at Departementet støtter sig til de Erfaringer, der er gjort ved tidligere Forbrugsundersøgelser, hvoraf den seneste, der vedrører et helt Aar, er fra 1939.

Saaftremt man foretager en Husholdningsundersøgelse for en Periode af et Aar, vil Behandlingen af det indkomne Materiale tage mindst et Aar, d. v. s., at man ikke kan se Resultatet af Undersøgelsen, før der er hengaaet 2 Aar fra dens Paa-begyndelse. Under de nuværende Forhold maa en saadan Undersøgelse anses for forældet, inden man kan benytte dens talmæssige Resultater.

Tjenestemandorganisationerne har henvist til, at De samvirkende Fagforbund er utilfredse med det nye Husholdningsbudget. Forholdet er det, at De samvirkende Fagforbund ønskede at se Departementets Husholdningsbudget. Dette er blevet imødekommet, idet hele Budgettet er offentliggjort i Statistiske Efterretninger. Formanden for De samvirkende Fagforbund har derefter fremsat en Udtalelse i Socialdemokraten, hvori han giver Udtryk for Tilfredshed.

Forretningsfører Thorvald Pedersen var fortsat af den Opfattelse, at De samvirkende Fagforbund ikke er tilfredse. Fagforbundene er navnlig ikke tilfredse med, at det nye Pristalsbudget ikke tager Hensyn til den skete Vareforringelse, og at Standardtøjet indgaar i Beregningerne. Pristallet for i Sommer var man i hvert Tilfælde ikke tilfreds med.

Departementschef Cohn: Det er rigtigt, at Varernes Kvalitet er blevet forringet, men dette kan man ikke give noget talmæssigt Udtryk for.

Finansministeren takkede for Forhandlingen og konstaterede, at Organisationerne er enige om ikke at afvise Forslaget, men er betænkelige ved dets Gennemførelse, fordi man ikke kan overse dets Virkninger, og endvidere at Organisationerne er enige om at ønske Nedsættelse af en Lønningskommission, under hvis Arbejde Spørgsmaalet om Udgiftstallet kan inddrages. Naar dette sidste Spørgsmaal er blevet behandlet i Regeringen, vil Organisationerne faa Svar paa deres Henvendelse.

Sygekassen.

Foranlediget af gentagne Forespørgsler meddeles, at Lægeskifte i Distrikter med flere Jernbanelæger kun kan finde Sted 1. April, og at Anmodning derom bilagt Medlemskort maa være Sygekassen i Hænde senest 15. Marts.

Samtidigt gøres de Medlemmer, som har anmeldt Privatlæge, opmærksom paa, at Regningen fra Privatlægen skal indsendes til Sygekassen i April Maaned. Senere indkomne Regninger kan ikke forventes honoreret.

Frode Nielsen.

KONGRES

Foreningens ordinære Kongres 1943 indkaldes herved til Dagene 11., 12. og 13. Maj. Den afholdes i Rømersgades Forsamlingsbygning, København.

Kongresrepræsentanter vælges saaledes:

Afd. 1 og 2 ialt	314	Medl. hver	Afd. vælger	7	Repr.
- 3	- 17	- - -	-	1	-
- 5 - 6	- 35	- - -	-	1	-
- 7 - 8	- 36	- - -	-	1	-
- 9 - 10	- 38	- - -	-	1	-
- 11 - 12	- 41	- - -	-	2	-
- 13 - 14	- 27	- - -	-	1	-
- 15 - 16	- 28	- - -	-	1	-
- 17 - 18	- 80	- - -	-	2	-
- 19 - 20	- 130	- - -	-	3	-
- 21 - 22	- 169	- - -	-	4	-
- 23 - 24	- 57	- - -	-	2	-
- 25 - 26	- 13	- - -	-	1	-
- 27 - 28	- 33	- - -	-	1	-
- 29 - 30	- 86	- - -	-	2	-
- 31 - 32	- 94	- - -	-	2	-
- 33 - 34	- 24	- - -	-	1	-
- 35 - 36	- 61	- - -	-	2	-
- 37 - 38	- 73	- - -	-	2	-
- 39 - 40	- 214	- - -	-	5	-
- 41 - 42	- 35	- - -	-	1	-
- 43 - 44	- 67	- - -	-	2	-
- 53 - 54	- 17	- - -	-	1	-
- 45	- 47	- - -	-	2	-
- 46	- 33	- - -	-	1	-
- 52	- 13	- - -	-	1	-

Meddelelse om Navn paa de valgte Repræsentanter indsendes til Foreningens Kontor og skal være her senest den 15. April.

Oplysningsarbejdet.

Foredrag for D. L. F.s Medlemmer med Damer.

De københavnske Afdelingers Oplysningsudvalg arrangerer for D. L. F.s Medlemmer med Damer to Foredrag — det ene med tilsluttende Aftenunderholdning — saaledes:

Fredag den 12. Marts Kl. 19,30 pr.

vil Hr. Borgerrepræsentant *Rich. Lillie* tale om *Kommunens Virke*. Dette Foredrag afholdes i Grundtvigs Hus, Studiestræde 38.

Lørdag den 20. Marts Kl. 19 pr.

taler Højskoleforstander Hr. *H. Borup* om *Højskolens Virksomhed*. Dette Foredrag afholdes i Borups Højskole, Frederiksholms Kanal 24, og efter Foredraget er der Underholdning af forskellig Art, i hvilken ogsaa Skolens Elever deltager.

I begge Tilfælde arrangeres der fælles Kaffebord. Provinsafdelinger og Pensionister indbydes venligst.

Pensionister, som ønsker at deltage i Sammenkomsten i Borups Højskole, maa senest den 17. ds. meddele dette til undertegnede. Adr. Torbenfeldtsvej 37, 1., Brh. Tlf. Bella 4246 y. *P. Sessing.*



D. L. F. — D. s. F.

Til Belysning af De samvirkende Fagforbund, deres Opbygning og Virksomhed samt deres Betydning for den samlede Arbejderklasse har D. L. F.'s Hovedbestyrelse foranstaltet 3 Møder, til hvilke Medlemmer med Damer venligst indbydes.

Møderne afholdes saaledes:

KØBENHAVN: Selskabslokalerne, Haveselskabets Vej 3, Onsdag d. 17. Marts Kl. 19,00.

FREDERICIA: Teaterbygningen, Torsdag den 18. Marts Kl. 19,00.

AARHUS: Haandværkerforeningen, Paradisgade, Fredag den 19. Marts Kl. 19,00.

For alle tre Møder gælder, at der efter en kort Indledning af vor Organisations Formand vil blive holdt Foredrag af Formanden for De samvirkende Fagforbund, Hr. Ejler Jensen, hvorefter der vil blive Lejlighed til at stille Forespørgsler, som Foredragsholderen venligst har lovet at besvare.

Senere vil der blive forevist en af Statsbanernes Film, og sluttelig inviteres samtlige Deltagere til at være Organisationens Gæster ved et fælles Kaffe bord.

JUBILÆUM



Den 18. Marts kan Motorfører K. J. Rost fejre 25 Aarsdagen for sin Ansættelse ved D. S. B. Rost blev Aspirant i Struer den 18. Marts 1918, forfremmedes til Lokomotivfyrbøder den 1. April 1919 samme Sted, blev forflyttet til København Gb., hvor han forblev til sin Forfremmelse til Motorfører II i Aarhus den 1. November 1935. Aaret efter blev han den 1. Oktober forfremmet til Motorfører I i Randers for endelig den 1. Maj 1937 at blive forflyttet til Hgl., hvor Jubilaren selv siger, han føler sig godt tilpas og ønsker at blive i Fremtiden.

Rost er Medlem af Afdelings-Bestyrelsen og er anset blandt Kollegerne som en god Kollega og Kammerat. Hgl. Mtf. Afd. ønsker dig Tillykke med de 25 og haaber, at vi i mange Aar maa se dig arbejdende inden for vor Kreds.

F. C. J.

Taksigelse.

Hjertelig Tak for udvist Deltagelse ved vor kære Mand og Fader, Lokomotivfører C. E. Hansens Død og Begravelse.

Cathrine Hansen og Børnene.



Mistet Øjet ved Rangeruheld.

De nordjyske Blade meddeler, at da en Rangermaskine den 15. Februar løb af Sporet paa Hobro Station, blev Lokomotivfører C. O. Rasmussen ved den bratte Opbremsning slynget fremefter og forslog sig, saa han beskadigede sit ene Øje. Falck bragte den tilskadekomne til Hobro Sygehus, men efter Behandling der blev han overflyttet til et Hospital i Aalborg, hvor man maatte fjerne Øjet.

Dræbt under Rangering.

Da den 44-aarige Togbetjent A. J. Jensen, København, under Rangering paa Nivaa Station den 16. Februar skulde sammenkoble nogle Vogne, kom han i Klemme mellem Bufferne og blev dræbt paa Stedet.

En tilsvarende Ulykke skete den 19. s. M. paa Randers Jernbanestation, hvor den 32-aarige Portør C. B. Wagner ligeledes kom i Klemme mellem et Par Buffer og kvæstedes saa haardt, at han allerede samme Aften afgik ved Døden.

Bil gennem Jernbanebom.

Ved en Jernbaneoverskæring paa den østjyske Længdebane skete der den 10. f. M. et dramatisk Uheld. I Retning mod Silkeborg kom en Taxa-Vogn fra Aarhus; Bommene var nede, men det var ikke muligt for Chaufføren at standse Bilen foran dem. Bilen brasede gennem den første Bom, der knækkede, og kom til at holde mellem Jernbanelinien og Bommen paa den modsatte Side af Banen. Et Øjeblik efter passerede det Tog, for hvilket Bommene var lukket ned, og det viste sig heldigvis, at der var saa stor Afstand mellem Toget og den paa Overkørslen holdende Bil, at denne ikke blev ramt.

Dræbt paa en Overkørsel.

Kusken paa en Mælkevogn skulde den 20. f. M. passere en Jernbaneoverskæring ved Ll. Kregme. Han piske paa Hesten for at naa over førend det kommende Tog, men han maa have bedømt Afstanden forkert. Vognen blev paakørt, da den var midt paa Overkørslen. Kusken, Parcellist L. Petersen, blev haardt kvæstet og døde samme Aften.

2 Banearbejdere dræbt ved ejendommelig Ulykke.

I Nærheden af Middelfart er 2 Banearbejdere den 16. Februar blevet dræbt under deres Tjeneste paa Banelinien. Idet et Godstog passerede de 2 Arbejdere, der befandt sig paa en Skinnecykel, blev de ramt af en paa en Jernbanevogn staaende Flytteomnibus, som var væltet og ragede uden for Profilet. Den ene Mand blev dræbt paa Stedet; den anden var stærkt kvæstet. Han

blev ført til Middelfart Sygehus, hvor han senere afgik ved Døden.

Ulykken skete ved Midnatstid. Den blev opdaget af Lokomotivføreren paa et Tog, der noget senere passerede Stedet. Han bemærkede noget i Sporet ved Siden af sit eget. I første Øjeblik ænsede han det ikke, men

da han kom i Tanker om, at der var et modgaaende Persontog undervejs, standsede han resolut sit Tog ved en Ledvogterpost og foranledigede, at der straks blev foretaget en Undersøgelse. Derved lykkedes det at holde Persontoget tilbage paa Middelfart St., til Banen var efterset og ryddet.



Deres Hjem

skabes ikke ved et Tilfælde — men efter omhyggelige Overvejelser, hvor **Deres** Ønsker og Smag træffer Afgørelsen. Giv mig Lejlighed til — i Samraad med Dem — at udarbejde et Forslag. **Det koster Dem intet** — og De vil erfare, at jeg, trods Tiderne — **ikke alene** er i Stand til at opgive Dem en Pris, som ligger under, hvad De venter, **men samtidig** — og **naturligvis** — yder Dem en **stedseverende Garanti**.

PETER RAVNØ, Gl. Kongevej 134. Central 15286.

Arbejdernes Landsbank,

Hovedkontor:

Panoptikonbygningen, Vesterbrogade 5.

Frisørsalonen Hovedbanegaarden

1ste Klasses Betjening

VILH. JENSEN

Telf. Palæ 6430

Alfred Andersson & O. Sørensen

Værksted for Udarbejdelse af fysiske Instrumenter og Fin-Mekanik samt Reparation af Indicatorer og Instrumenter til Skibsbrug. Leverandør til Statsinstitution og videnskabelige Instituter.

**Niels Juelsgade 11 - Tlf. Byen 3424
Grundlagt 1913**

A/S „MONTANA“

Kul - Koks - Cinders - Briketter
Møntergaarden, Møntergade 19
Telef. 9246 — — — Statstelef. 150

Roskilde

De bør sikre Dem

køb altid Deres Radio i en Special-Forretning, vi har alle de førende Mærker.

Arnold Jensen, Radiospecialforretning

Algade 38, Roskilde — Telf. 1010

Radio Service

Hersegade 8, Omstilling

A. J. Radio-Specialforretning

Jernbanegade 32, Frederikssund. Telf. 548



Glas, Porcelæn og Køkkenudstyr

Emil Larsen, Torvegade 9

Randers største og billigste

Beklædnings-Oplag

ANTHON NIELSEN - MIDDELGADE 11

STABIL

Vestergade 56 . Telefon 2214

Nye og brugte *Radio og Cykler*
Første Klasses Reparationsværksted

Køb Deres Brillor hos

C. Mærsk-Andersen's Eftfr., RANDERS
og De bliver tilfreds.

Køb Tapet og Malerverer hos

Johannes Faarup
Telefon 315.

Murermester Chr. Petersen,
Løvestræde 6, Telf. 1259.

• Reparationer udføres til rimelige Priser. Tilbud gives.

Kød- og Paalægsforretningen,
Telf. 3826, Jyllandsgade 22.

Kaj Henningsen

Køb Møbler
det rigtige Sted, i

M. Jensens Boligmontering.
Torvegade Nr. 8 . RANDERS.

Herretøj, Drengtøj, Habitter

syes efter Maal
Brødrene Markussen, Middeltgade 13, Randers

Søren Sørensens SKOTØJ

er bedst og billigst

Vestergade 11

ALFRED LARSEN

Lille Voldgade . Telefon 2573 . Randers

Alt i Kødvarer og Viktualier af egen Tilvirkning

»Julie« Raadhustorvet 5

BLOMSTER — KRANSE — KISTEPYNTNING
Telefoner 1215 - 2162

LEDIG

REDAKTION: Soph. Jensen og E. Kuhn, førstnævnte ansvarshavende. Vestre Boulevard 45, København V. Telefon Central 7708.

Udgaar 2 Gange mdl. — Abonnementspris: Kr. 8 aarlig. Tegnes paa alle Postkontorer i Skandinavien.

ANNONCE-EKSPEDITION:

Vestre Boulevard 45, København V.
Telefon Central 7708 — Kontortid Kl. 10—16.
Postkonto 20 541.

FORLANG KAFFE

fra P. M. BRUUN's Kaffeterier.
(Ved A. M. Petersen.)

C. Knackstredt

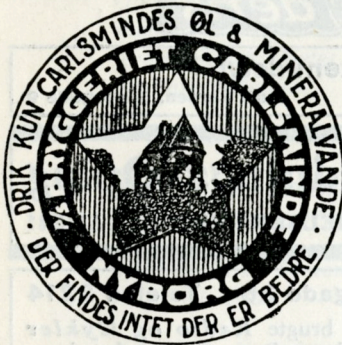
Telefon 550

Spec.: Kranse, Buketter,
Planter og Potte-Kultur.
Direkte Salg fra Drivhus.
Ingen Butiksleje, derfor
BILLIGSTE PRISER

ENGELSK BEKLÆDNINGSMAGASIN

Telefon 346 NYBORG Telefon 346

Johannes Iversens
Sadelmager- og Møbelforretning
Nørregade anbefales af D. L. F.



NYBORG KULIMPORT

& Nyborg Cichorietørreri A/s

Telefon 15 og 23

Søren Hansen

TLF. 216 • NYBORG
KONFEKTION • KJOLER • LINGERI

LILLE-KONGEGADES KIOSK

Abonnement paa alle Ugeblade
Telegrammer i alle Anledninger

Telf. 454 A. IVERSEN

Strandvejens
Kød- og Paalægsforretn.
J. Jørgensen.

Se mine Varer og hør mine Priser.

Johs. Wichmann's Træskoforretning

anbefales
d'Hrr. Lokomotivmænd.

Nyborg Læderhandel

v. Th. Hansen,
Nørregade 25.

Alt i udskåret Læder og
Skomagerartikler til
billigste Priser.

DREVSEN & NELLEMAN

Isenkram-, Støbegods-,
Glas-, Porcelain- og Udstyrsforretning.
Telefon Nr. 25. Nyborg. Telefon Nr. 189.

Nyborg Jernstøberi — Hans L. Larsen & Co.

Aktieselskab

Kakkelovne - Komfurer - Bygningsstøbegods

Telefon 76 og 231 Støt Byens Industri

„Foto-Salonen“

MODERNE PORTRÆTFOTO

Alt i Fotoartikler og Kino
Film fremkaldes

I. Westergaard - Kongevej 23

Sandermanns Vinstue

anbefales

Østervemb

Hansen & Hansen

Elektriske Installatører . Tlf. 366

Lys . Kraft . Radio . Lysekroner og Skærme

A/s C. F. Schalburg

NYBORG

Grundlagt 7. Juni 1817

Centralcaféen

Godt Madsted — rimelige Priser — god Betjening

Ny Vært. Telf. 183

Holger Mikkelsen, Nyborg

H. Bødtcher-Jensen

Nyborg Tlf. 33

Bøger — Papir — Musik



Køb

smukt
godt
billigt
Tapeter

Struer Tapet- og Farvehandel,

Tlf. 165. Chr. Neergaard. Tlf. 165.

HUSK

Banegaardskiosken

I. Christensen

Struer

Telf. 30

LEDIG

K. C. NIELSEN

Østergade 9

I. Kl.s Herreskrædderi.

Leverandør til Vare- og Landbrugslofteriet
Telefon 21 = Telefon 21

For Synet en Vinding,
Køb Brillen hos Sinding!

Telefon 119.

N. Amtrup Nielsens Flytteforretning

Flytninger med Omnibusser og Biler
saavel i Byen som paa Landet

„Det kolde Bord“ VARME RETTER

Smørrebrød - Konserves

ALT TIL KOLDT BORD

Fonnesbechsgade

Telefon 918

Vordingborg

Byens førende Specialforretning

RADIO-CO.

Algade 60 . Telefon 789 . Vordingborg



I. V. LARSENS EFTF. A/s
PETER ANDERSEN